

Prædiken til Anden juledag

Matt. 10, 32-42

2. juledag er Sankt Stefans dag, og det er vi ikke i tvivl om, når vi hører teksterne. Stefanus var den første kristne martyr. Der har været mange siden. Også i dag.

Hvad så med dagens evangelium fra Matthæusevangeliet? Har det noget at sige til os, som er så privilegerede at leve i et land, hvor grundloven fastslår religionsfrihed. Hvor vi ikke risikerer at miste hverken liv, anseelse eller alt hvad vi ejer ved at bekende troen på Jesus Kristus. Er det ikke blot upassende at spolere julehyggen og den gode stemning med at blive alt for rabiater?

Jesus taler om, at den, som kendes ved ham over for mennesker, vil han også kendes ved over for Gud og den, der fornægter ham over for mennesker, vil han også fornægte over for Gud. Vi kan derfor meget passende spørge os selv, om der er tidspunkter, hvor vi ikke vil kendes ved Jesus eller ligefrem fornægter ham?

Vi kan jo gøre dette spørgsmål alt for overfladisk og alt for ufarligt ved kun at hæfte os ved det helt konkrete og direkte. Hvis vi kun svarer på det ud fra det faktuelle sproglige, så er det et hurtigt og helt ufarligt spørgsmål til langt de fleste af os og langt hovedparten af den danske befolkning. Vedkender du dig

at tro på Jesus Kristus, eller vil du ligefrem fornægte ham? De fleste af os vil sikkert tænke, at jeg da vedkender mig at være kristen, når nogen direkte spørger. Der er imidlertid en uro i mig, som fortæller mig, at dette spørgsmål går dybere end det overfladisk sproglige.

Matthæusevangeliet er bygget op omkring fem store taler af Jesus, hvor Bjergprædikenen er den første. Dernæst kommer udsendelsestalen, og det er fra denne tale, at dagens evangelium stammer. Det er altså Jesus, der taler til sine disciple, inden de sendes ud i byerne. Så hvis vi skal nå dybere ned i, hvad Jesus kan mene med at ville kendes ved ham over for mennesker, så kan vi måske begynde med at se på, hvad han forventede af disciplene. Allerede i nogle af de første ord i udsendelsestalen bliver uroen forstærket. Jesus siger: ”Skaf jer ikke guld eller sølv eller kobber i jeres bæltter, heller ikke en taske til rejsen eller to kjortler eller sko eller stav”.

Julegaverne ligger stadig rundt i hjemmene i vores materielt rige land, og jeg må sige, at jeg heller ikke har brug for en taske til rejsen, men derimod adskillige kufferter og flyttekasser. Når Jesus må understrege det

over for disciplene, så viser det, at trangen til at ville sikre sig med materielle ting ikke er ny eller kan isoleres til vores vestlige kapitalistiske samfund. Det har at gøre med det, som Gud skrev på det første bud på tavlerne til Moses: Du må ikke have andre guder. For en gud er jo det, som vi sætter vores lid til, det som vi vægter højest. Det blev altså understreget over for disciplene helt i begyndelsen af udsendelsestalen, at hverken over for Gud eller i mødet med mennesker kan vi sikre os med de materielle ting. Disciplene blev sendt ud til landsbyerne for at møde mennesker, som de ikke kendte. De kom som fremmede, uden værdier med sig, og det er altså ikke det materielle, som man kan forlade sig på, men hvor man hører til som menneske. Hvad tror du på? Hvad holder du dig til i dit liv? Hvem er du?

Så det første element i, hvad dagens evangelium har af betydning for os i dag, kan måske være det pågående spørgsmål om, hvad jeg virkelig baserer mit liv på. Pengene f.eks. Er det dem, som jeg sætter min lid til, når jeg er usikker, når jeg møder de fremmede? Er det materielle det afgørende kriterium? Pågående spørgsmål her mens jeg stadig er lidt overmæt.

For en del år siden var jeg formand for KFUM og KFUK. Vi måtte på et tidspunkt erkende, at vores formålsparagraf var formuleret på en sådan måde, at den var vanskelig at forstå for de unge, og det er jo et problem i en kristen børne- og ungdomsbewægelse. Så vi begyndte på den spændende proces, det er at gennemtænke, hvad der er det vigtigste i bevægelsens arbejde. Det var krævende, men især givende at søge at nå

ind til kernen. Der var mange møder, mange samtaler, og ofte spurgte vi os selv, om det virkelig var alt det arbejde værd. Det spørgsmål blev også stillet på et landsmøde, og så rejste en ung sig og sagde helt enkelt: ”Når jeg ved helt tydeligt, hvor jeg hører hjemme, så tør jeg gå ud”. Jeg har deltaget i rigtig mange møder i mit liv, og der er ikke ret mange debatindlæg, som jeg kan huske, men jeg glemmer aldrig dette unge menneskes udsagn: ”Når jeg ved helt tydeligt, hvor jeg hører hjemme, så tør jeg gå ud”.

Som det gode billede, så rummer det både det konkrete lag: Når barnet kender sit hus, så tør det gå rundt i området, for det ved, hvor det hører til. Det rummer også det dybere symbolske lag med, at når vi mennesker kender f.eks. vores egen kultur og vores egen tro, så er det ikke farligt at møde nogen med en anden kultur og tro, for jeg ved, hvor jeg hører hjemme. Det blev helt tydeligt lige før jul, hvor man havde spurgt om skolers deltagelse i julegudstjenester i kirkerne. Generelt havde muslimer ingen problemer med, at skolen gik hen i kirken, men protesterne kom hovedsageligt fra sekulariserede danskere. Det er så at sige en vinkel på det med, at når man ved, hvor man har hjemme, så tør man gå ud og møde det andet.

Har det noget at gøre med at vedkende sig Jesus? Det tror jeg, at det har. For dagens evangelium er helt klar på, at trosforholdet, hvor jeg hører til, har betydning. Det har betydning både over for Gud og over for mennesker. Alt er ikke lige gyldigt. Det taler Jesus om i stærke billeder, og det vil lige snublende nær at holde en meget kontant

prædiken, hvor kristne enten bliver set på som ofre eller som nogen, der skal forsvare sig mod noget udefrakommende, noget man frygter. Men det vil være for let, for overfladisk.

At vedkende sig Jesus er for mig at se at turde følge ham ud på de alt andet end overfladiske veje. Det er nemlig ikke noget, som kan klares af andre. Heller ikke noget, som kan ordnes strukturelt. Det er noget så kompliceret som det, at jeg må høre evangeliets tale til mig, julebudet til mig, der bygge både i lyset men også i mørket. At jeg må høre evangeliets tiltale og det nådefulde budskab, både når jeg tvivler på, at jeg er Jesus værd og når jeg mener mig sikker - måske endda så sikker, at jeg mener mig berettiget til at vurdere andres tilhørsforhold.

Både i lyset og i mørket, i mismod og i overmod har jeg brug for at vide, at det er hos ham, jeg hører hjemme, og han har sagt til mig, at jeg er ham værd. Ikke på grund af mine bedrifter, men fordi han har kaldt mig sit barn. Ham, der har skabt og styrer alt – og dog på skød blev kaldt barnlille. Det er ham, som holder mig fast, så jeg har fred til at stride min strid med mod.

Så centrum i dagens evangelium er ikke den ydre kamp, men er for mig at se det tydelige ståsted hos ham, der bærer alt. Ham, der blev født som menneske og levede et sandt menneskeliv. Der hører jeg til, og derfra kan jeg gå ud. Der er stor brug for, at vi hjælper hinanden med at formulere troen, så vi holder og holdes fast på det, som Jesus holdt disciplene fast på: menneskeligheden.

Til sidst: Det her er krævende. Når jeg igen og igen ikke magter det, så må jeg igen til-

bage til Bibelens beskrivelser, f.eks. af disciplene. De kunne heller ikke klare rejsen selv, men måtte igen og igen tilbage til Jesus. Den bevægelse har jeg også brug for. ”Er I fattige og arme, ind kun stig, han er rig og har hjertevarme! Fyldt af forråd er hans lade”. Sådan skal vi synge om lidt. Vigtige ord om hvor jeg hører hjemme – i hans lade. Disciplene blev sendt ud. De kan ikke eje det afgørende, men alt forråd er i hans lade – det er der, vi hører hjemme – og derfra kan vi gå ud. Uden frygt, for han er Kristus Herren.

Amen.

Torben Hjul Andersen

Haderslev Domsogn

Salmer:

108, 106, 129, 114, 122, 112

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk